

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Житомирській області

Слідчий відділ

вул. Феценка-Чопівського, 7, м. Житомир, 10008, тел./факс (0412) 47-34-39
www.ssu.gov.ua Код СДРПОУ 20001510

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Житомир

«28» вересня 2023 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Житомирській області майор юстиції Сорока Максим Михайлович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному 08.03.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 22023060000000039 за ознаками вчинення злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до статей 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ЛАВРЕНЧУКУ Олегу Вікторовичу,
12.07.1989 р.н., громадянину України,
уродженцю м. Новограда-Волинського
Житомирської області, останнє відоме
місце проживання: Автономна Республіка
Крим, м. Севастополь, вул. Колобова, 23,
кв. 99А,-

про те, що він підозрюється:

- у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Зміст підозри:

Згідно Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до

Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного Акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і почали збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України – Автономну Республіку Крим та місто Севастополь.

У подальшому, протягом лютого-березня 2014 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, захопили державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, розташовані на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, тобто здійснили тимчасову окупацію вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час.

06.03.2014 Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила Постанову «Про проведення загальнокримського референдуму» № 1702-6/14, чим порушила конституційний принцип територіальної цілісності України та вийшла за межі своїх повноважень, встановлених Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим, іншими нормативно-правовими актами. Рішенням Конституційного Суду України від 14.03.2014 № 2-рп/2014 визнано зазначену Постанову такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), внаслідок чого вона втратила чинність.

15.03.2014 Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим», внаслідок якої парламент Автономної Республіки Крим втратив легітимність.

За таких обставин, статус території Автономної Республіки Крим, відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII визначено, як тимчасово окупована територія, унаслідок збройної агресії російської федерації та встановлено особливий правовий режим на цій території, визначено особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України» визначено, що збройний конфлікт – збройне зіткнення між державами

(міжнародний збройний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сторонами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутрішній збройний конфлікт).

Таким чином, станом на березень 2014 року, Україна перебувала у стані, що характеризується діями щодо вирішення національно-етнічних, релігійних та інших протиріч із застосуванням засобів збройного насильства, за яких держава не переходить в особливий стан, що визначається як війна, і не вводить режим воєнного стану в країні або на частині її території, а збройна боротьба не виходить за межі операційного напрямку (мають місце різні військові інциденти, військові акції, інші військові зіткнення обмеженого масштабу (низької інтенсивності) із застосуванням іррегулярних або регулярних збройних формувань), тобто знаходилася у період збройного конфлікту.

В умовах збройного конфлікту та окупації території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, вірні присязі Українському народу військовослужбовці самостійно та централізовано виходили з окупованої території Автономної Республіки Крим для подальшого проходження служби в Збройних Силах України.

У зв'язку із цим, виконуючому обов'язки Міністра оборони України, дорученням Прем'єр-міністра України від 08.03.2014 № 6627/0/1 доручено невідкладно вжити заходів для забезпечення розміщення в санаторіях сімей військовослужбовців, які перебувають на території Автономної Республіки Крим.

На виконання зазначеного доручення, керівникам підприємств, установ, організацій доручено підготувати відповідні списки військовослужбовців, які бажають вийти з окупованої території Автономної Республіки Крим та продовжувати службу в Збройних Силах України, що у подальшому і було зроблено.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців, працівників Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Указом Президента України від 24.03.2014 № 339 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23.03.2014 «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України».

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23.03.2014 «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» вирішено

невідкладно розпочати передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України. Рішення опубліковане в офіційних виданнях та в засобах масової інформації.

На виконання Указу Президента України від 24.03.2014 № 339, 01.04.2014 Кабінетом Міністрів України схвалено план організації його виконання. Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України передислоковано до м. Одеси.

Відповідно до вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які прибули з тимчасово окупованої території і виявили бажання (за наявності підстав) звільнитися з військової служби, звільняються з військової служби, у тому числі в особливий період, за наявних підстав, а при їх відсутності – у зв'язку із скороченням штатів, якщо вони звернулися з клопотанням про звільнення протягом трьох місяців після прибуття з тимчасово окупованої території. Військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які не прибули до визначених пунктів у визначені військовими формуваннями та правоохоронними органами України строки, вважаються такими, що залишили військові частини, та зараховуються у розпорядження відповідних посадових осіб. Відповідна інформація щодо їх розшуку надається до правоохоронних органів.

Згідно вищевказаних вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», з метою упорядкування проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, пов'язаного з тимчасовою окупацією території України, прийнято спільну директиву Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України від 06.05.2014 № Д-1, якою визначено строку прибуття військовослужбовців Збройних Сил України з тимчасово окупованої території у період з 06 до 12 травня 2014 року. Відповідно до пункту 3 вказаної Директиви визначено місця прибуття військовослужбовців, у тому числі і тих, які проходили службу у складі Військово-Морських Сил Збройних Сил України, а саме: військову частину А2238 (м. Одеса), військову частину А1080 (м. Миколаїв), військову частину А2637 (м. Очаків), військову частину А0799 (м. Київ), військову частину А2656 (м. Вінниця).

Як встановлено, громадянин України Лавренчук Олег Вікторович, 26.08.2006 прийняв військову присягу, згідно якої, вступаючи на військову службу, урочисто присягнув Українському народові завжди бути йому вірним і відданим, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, зберігати державну таємницю, присягнув виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників та ніколи не зрадити Українському народові.

Наказами командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України № 210 від 02.11.2011 та № 201 від 15.10.2013 Лавренчука О.В. призначено на

посаду інженера радіотехнічної бойової частини великого підводного човна «Запоріжжя» центру морських операцій Військово-Морських Сил Збройних Сил України (військова частина А4430), який дислокувався за адресою: Автономна Республіка Крим, місто Севастополь.

Наказом командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України № 100 від 17.06.2012 Лавренчук О.В. присвоєно військове звання старший лейтенант.

Під час проходження служби на вищевказаній посаді, Лавренчук О.В. здійснював експлуатацію радіотехнічної бойової частини, забезпечував працездатність апаратури та підтримував її в робочому стані.

Крім того, Лавренчук О.В., під час виконання обов'язків, був зобов'язаний, окрім іншого, керуватися вимогами ст. ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст. ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 551-XIV, які вимагають від нього свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим, постійно бути зразком високої культури, скромності і витримки, берегти військову честь, захищати свою і поважати гідність інших людей, бути ввічливим і дотримуватись військового етикету, поводитися з гідністю і честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків.

Відповідно до ст. ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Лавренчук О.В. був зобов'язаний: свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок; беззастережно виконувати накази командирів (начальників); виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням, сприяти їм у підтриманні порядку і дисципліни; виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, які визначаються статутами Збройних Сил України, а також відповідними посібниками, порадиниками, положеннями, інструкціями; неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін та про виконання наказу доповісти командирові (начальникові), який віддав наказ, і своєму безпосередньому начальникові; сумлінно вивчати військову справу, зразково виконувати свої службові обов'язки, засвоювати все, чого навчають командири (начальники) та бути готовим до виконання завдань, пов'язаних із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України; вважатися таким, що виконує обов'язок з військової служби, знаходячись на території військової частини або в іншому місці роботи (занять) протягом робочого (навчального) часу, включаючи перерви, встановлені розпорядком (розкладом занять); дорожити бойовою славою Збройних Сил України, честю і гідністю військовослужбовця Збройних Сил України.

Разом з тим, Лавренчук О.В. будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні старший лейтенант, обіймаючи вищевказану посаду, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України, в період збройного конфлікту, вчинив умисне

кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту Лавренчук О.В., отримавши, не пізніше 12.05.2014 (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), пропозицію від невстановлених на даний час представників збройних сил російської федерації (далі – зс рф), щодо проходження військової служби в зс рф, погодився з цією пропозицією.

Разом з тим, встановлено, що Лавренчук О.В., у вказаний період, з власної ініціативи добровільно дав згоду на перехід до лав зс рф чим сприяв військовослужбовцям рф у встановленні контролю над великим підводним човном «Запоріжжя» центру морських операцій Військово-Морських Сил Збройних Сил України (військова частина А4430).

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Лавренчук О.В., незважаючи на прийняття Міністерством оборони України, Генеральним штабом Збройних Сил України та Командуванням Військово-Морських Сил Збройних Сил України, не пізніше 06.05.2014, рішення, доведеного до особового складу військової частини, про передислокацію великого підводного човна «Запоріжжя» та його особового складу до визначених місць прибуття, а також про можливість подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх звільнення за власним бажанням з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в один з днів 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Лавренчук О.В. прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у складі чорноморського флоту рф, де у подальшому отримав військове звання капітан-лейтенанта.

У такий спосіб, Лавренчук О.В., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Таким чином, Лавренчук Олег Вікторович підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення:

Лавренчук О.В. будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні старший лейтенант, обіймаючи посаду інженера

радіотехнічної бойової частини великого підводного човна «Запоріжжя» центру морських операцій Військово-Морських Сил Збройних Сил України (військова частина А4430), перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України, в період збройного конфлікту, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту Лавренчук О.В., отримавши, не пізніше 12.05.2014 (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), пропозицію від невстановлених на даний час представників збройних сил російської федерації (далі - зс рф), щодо проходження військової служби в зс рф, погодився з цією пропозицією.

Разом з тим, встановлено, що Лавренчук О.В., у вказаний період, з власної ініціативи добровільно дав згоду на перехід до лав зс рф чим сприяв військовослужбовцям рф у встановленні контролю над великим підводним човном «Запоріжжя» центру морських операцій Військово-Морських Сил Збройних Сил України (військова частина А4430).

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Лавренчук О.В., незважаючи на прийняття Міністерством оборони України, Генеральним штабом Збройних Сил України та Командуванням Військово-Морських Сил Збройних Сил України, не пізніше 06.05.2014, рішення, доведеного до особового складу військової частини, про передислокацію великого підводного човна «Запоріжжя» та його особового складу до визначених місць прибуття, а також про можливість подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх звільнення за власним бажанням з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в один з днів 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Лавренчук О.В. прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у складі чорноморського флоту рф, де у подальшому отримав військове звання капітан-лейтенанта.

У такий спосіб, Лавренчук О.В., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Житомирській області
майор юстиції

Максим СОРОКА

ПОГОДЖЕНО
Старший прокурор групи прокурорів -
прокурор Житомирської спеціалізованої
прокуратури у сфері оборони
Центрального регіону

Вадим МІЛЯНОВСЬКИЙ

Відповідно до ст.42 КПК України підозрюваний, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
 - 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:
Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Житомирській області
майор юстиції

Максим СОРОКА